

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí 18. mája 2016 v trestnej veci odsúdeného **V. P.** pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., **v konaní o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 7. apríla 2016, sp. zn. BB-4T 59/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. P. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len súd) uznesením zo 7. apríla 2016, sp. zn. BB-4T 59/2013, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený V. P., nar. X. v P., trvale bytom S.S., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 59/2013, z 10. decembra 2013 vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu 11. apríla 2016 podal sťažnosť odsúdený V. P. s tým, že ho považuje za nesprávne. V nej namietol, že súd pri rozhodnutí o jeho neosvedčení vychádzal iba na základe selektívne vybraných dôkazov v trestnom konaní na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 4 T 47/2015, kde v rámci uzatvorenia zmluvy s poškodeným T. S. sa nepravdivo priznal k spáchaniu prečinov, za ktoré bol stíhaný. Súd neskúmal dôvody nepravdivosti jeho priznania a nezohľadnil jeho argumenty v tomto smere. Odmietol ním navrhované doplnenie

dokazovania (videozáznam z bezpečnostnej kamery zachycujúci skutkový priebeh prečinov a nový výsluch svedka udalosti L. N.), ktoré by jednoznačne preukázalo, že z predmetných prečinov sa jeden skutok nestal a pri druhom trestne relevantný zdravotný následok spôsobil za okolností vylučujúcej protiprávnosť jeho konania a síce za okolností nutnej obrany proti útoku na jeho zdravie a následne aj na jeho osobnú slobodu. Pritom poukázal na rozpory výpovede poškodeného T. S. s videozáznamom. Súd odmietnutie doplnenia dokazovania odôvodnil tým, že predmetom verejného zasadnutia nie je rozhodovanie o jeho vine alebo nevine a že skutkové zistenia potrebné k rozhodnutiu o jeho osvedčení alebo neosvedčení. Priznanie spáchania prečinov urobil kvôli rýchlemu ukončeniu veci. Ak by vedel aký to bude mať vplyv na posúdenie jeho osvedčenia, nikdy by nebol pristúpil na zmier. **Navrhol, aby uznesenie bolo zrušené a rozhodnuté o jeho osvedčení sa, keďže viedol riadny život.**

Sťažnosť odsúdeného bola 15. apríla 2016 zaslaná na vedomie prokurátorovi, ktorý sa k nej nevyjadril.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. BB-4T 59/2013, vyplýva, že trestným rozkazom z 10. decembra 2013 (doručený obvinenému 17. decembra 2013 a prokurátorovi 13. decembra 2013), ktorý nadobudol právoplatnosť 28. decembra 2013 bol obvinený V. P. uznaný za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

dňa 18. januára 2011 o 19.34 hod. v S. telefonoval z mobilného telefónu na mobilný telefón stržm. J. H., služobne zaradeného ako referent Obvodného oddelenia PZ v S. a núkal mu úplatok vo výške 50 € ako aj jeho kolegom za to, aby mu vrátil, alebo vybavil u kolegov vrátenie noža, ktorý mu bol zaistený príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ S. počas ohliadky miesta činu v bare u Goliáša v S. dňa 17. januára 2011 a následne po tomto telefonickom rozhovore poslal dňa 18. januára 2011 o 19.50 hod. na telefón stržm. J. H. SMS správu, v ktorej jemu a kolegom opätovne ponúkol neurčenú finančnú sumu ako odmenu za vrátenie zisteného noža. Za to bol odsúdený podľa § 333 ods.

2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Zo spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T 47/2015, vyplýva, že uznesením z 3. augusta 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2015, podľa § 290 ods. 5, § 220 ods. 1 Tr. por. **bol schválený zmier** uzatvorený 9. júla 2015 pred probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Prešov, **medzi obvineným V. P.**, nar. X. v P., trvale bytom P., bez prihlásenia S.S. **a poškodeným T. S.**, nar. X. v P., trvale bytom E., **zastavuje** trestné stíhanie vedené proti obvinenému V. P. **pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.**, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 26. októbra 2014 v čase okolo 00.05 hod. na chodbe pri záchodoch v bare s názvom E. club na ul. J. v S. po predchádzajúcej slovnej roztržke fyzicky napadol T. S. a to tak, že ho pod vplyvom alkoholu sotil, kde poškodený sa začal brániť a začali spolu zápasiť, pričom spadli na zem, kde ho päťou pravej ruky udrel do oblasti tváre a pohryzol ho do horného viečka ľavého oka, čím tak **poškodenému T. S. spôsobil** podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, č. zn. úkonu 367/2014 **tržnú a hryznú ranu horného viečka ľavého oka, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa a pomliaždenie ľavej ruky** s dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou v trvaní 14 – 16 dní, upravuje účtáreň Okresného súdu P., aby sumu 10 Eur po právoplatnosti tohto uznesenia poukázal na účet: S.P., IČO X., číslo účtu X..

Navyše z tohto spisu je zrejmé aj to, že obvinený V. P. v prípravnom konaní spôsobil spáchania týchto prečinov popieral a súčasne poukázal na videozáznam, podľa ktorého poškodený ho mal napadnúť ako prvý a on sa iba bránil. Zo znaleckého dokazovania však vyplynulo, že poškodený utrpel zlomeninu nosa a pohryzenie horného viečka ľavého oka, pričom obvinený neutrpel zranenie, ktoré by si vyžadovalo ošetrovanie, liečenie alebo práceneschopnosť. **V dohode o zmiere z 9. júla 2015 (č.l. 89-90) obvinený pred poškodeným a probačným a mediačným úradníkom vyhlásil, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, že toto vyhlásenie vykonal slobodne, vážne a určito a na znak**

bezvýhradného súhlasu ju podpísal, poškodenému 9. júla 2015 uhradil škodu v plnej výške 742 Eur a na účet súdu zložil peňažnú sumu na všeobecné účely vo výške 20 Eur.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; **inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže**

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

V zmysle § 50 ods. 8 Tr. zák. ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody, ktorý bol podmienečne odložený, vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu.

Podľa § 420 Tr. por. pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený, postupuje súd primerane ako pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený s probačným dohľadom.

V zmysle § 418 ods. 1 Tr. por. súd sleduje správanie osoby odsúdenej na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby. Zisťuje najmä, ako odsúdený plní povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z uloženého probačného dohľadu; na ten účel robí najmä písomné dožiadania na orgány štátnej správy alebo obec a záujmové združenie občanov v mieste bydliska odsúdeného a zamestnávateľa odsúdeného. Pred vydaním rozhodnutia si súd vždy vyžiada z registra trestov odpis registra trestov odsúdeného od útvaru Policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený pobyť,

správu o tom, či sa nevedie proti nemu trestné stíhanie, a od orgánu, ktorý prejednáva priestupky, či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok.

Podľa § 419 ods. 1 Tr. por. o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia proti uzneseniu podľa odseku 1/ je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Podľa odseku 4/ tohto ustanovenia ak súd rozhodne, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nariadi výkon trestu odňatia slobody a rozhodne súčasne aj o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej súd pokračuje podľa § 408.

V súlade s týmito ustanoveniami postupoval súd vo veci odsúdeného. Vyžiadal si trestný rozkaz Okresného súdu Prešov z 30. apríla 2014, sp. zn. 33T 23/2014, odpis registra trestov z 21. januára 2016, správy o správaní sa odsúdeného počas skúšobnej doby po podmienčnom odsúdení z Mestského úradu S., Obvodného oddelenia PZ S., lustráciu z registra priestupkov, trestný spis Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4 T 47/2015, a vyjadrenie prokurátora. Päť dňovú lehotu na prípravu verejného zasadnutia odsúdený nemal zachovanú, súhlasil však z jej skrátením a aby sa vykonalo 7. apríla 2016. **Súd na tomto verejnom zasadnutí za prítomnosti prokurátora oboznámil všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy vrátane svedeckej výpovede L. N. a návrhy odsúdeného na doplnenie dokazovania odmietol s poukazom na to, že predmetom verejného zasadnutia je rozhodnúť o jeho osvedčení alebo neosvedčení.** Po konečných návrhoch odsúdeného a prokurátora bolo odsúdenému udelené aj právo posledného slova. Následne bolo vyhlásené uznesenie, ktoré odsúdený napadol sťažnosťou, ako je na to poukázané vyššie.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval Špecializovaný trestný súd, keď dospel k záveru, že **odsúdený v skúšobnej dobe po podmienčnom odsúdení nevedol riadny život, nakoľko nerešpektoval zákony Slovenskej republiky.** V skúšobnej dobe totiž spáchal dva úmyselné prečiny, ktorých trestné stíhanie bolo zastavené po schválení zmieri. **Z najnovšieho odpisu registra trestov, okrem posledných troch odsúdení, má aj ďalšie záznamy, ohľadne ktorých sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Preukazujú, ale jeho sklony k páchaniu násilnej trestnej činnosti, na čo správne poukázal aj súd v napadnutom uznesení.**

Sťažnostný súd práve na základe vyjadreného dospel k záveru, že v danej veci vzhľadom na okolnosti prípadu nebolo možné ponechať podmienené odsúdenie v platnosti za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným, primeraného predĺženia skúšobnej doby po podmienenom odsúdení a uložení primeraných obmedzení a povinností smerujúce k tomu, aby viedol riadny život. **V správaní sa V. P. po podmienenom odsúdení ani najvyšší súd nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali takéto výnimočné rozhodnutie.**

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. mája 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová